

Советлар Союзы Герое, Ленин премиясе лауреаты Муса Жәлилнең 110 еллык юбилеена багышлана

1906-1944

Жырларым

Жырларым, сез шытып йөрәгемдә
Ил кырында чәчәк атыгыз!
Күпме булса сездә көч һәм ялкын,
Шулкадәрле жирдә хаккыгыз!

Сездә минем бөтен тойгыларым,
Сездә минем керсез яшьләрем.
Сез үлсәгез, мин дә онытылырмын,
Яшәсәгез, мин дә яшәрмен.

Мин кабыздым жырда ялкын итеп
Йөрәгем һәм хаклык кушканны.
Жырым белән дусны иркәләдем,
Жырым белән жиндем дошманны.

Алдый алмас мине түбән ләззәт,
Вак тормышның чуар пәрдәсе,
Шигыремдәге чынлык, ут һәм сөю-
Яшәвемнең бөтен мәгънәсе.

Үлгәндә дә йөрәк туры калыр
Шигыремдәге изге антына.
Бар жырымны илгә багышладым,
Гомеремне дә бирәм халкыма.

Жырлап үттем данлы көрәш кырын,
Жырлап килдем тормыш языма.
Соңгы жырым палач балтасына
Башны тоткан килеш языла.

Жыр өйрәтте мине хөр яшәргә
Һәм үләргә кыю ир булып.
Гомрем минем моңлы бер жыр иде,
Үлемем дә яңрап жыр булып.

1943, 26 ноябрь, Моабит төрмәсе

Жырлап үткән гомер

Муса Жәлил Оренбург өлкәсе Мостафа авылында туа. Оренбургта «Хәсәения» мәдрәсәсендә укый. Жәйне туган авылында үткәрә. Муса 10-11 яшьләрендә шигырьләр язып карый. Ләкин алар югала. Матбугатта, иң беренче булып, унөч яшендә язылган «Бәхет» шигыре (1919) басыла. 1922 нче елда ул Казанга килә һәм 1923-1925 елларда Казан педагогия институтының рабфагында укый. 1925 елда Жәлилнең «Барабыз» исемле беренче китабы чыга. «Иптәшкә» (1929) дигән шигырь жәнентыгы аның шагыйрь булып житлегеп килүен тагын бер тапкыр раслый. Ул 1931 нче елда Мәскәү университетының әдәбият бүлеген тәмамлый. 1939 нчы елда Жәлилне Татарстан Язучылар берлегенә житәкчесе итеп сайыйлар. Сугышка кадәрге елларда шагыйрь бик күп шигырьләр, жырлар, «Хат ташучы» поэмасын, «Алтынчәч», «Илдар» исемле опера либреттоларын яза.

Бөек Ватан сугышы башлану белән, ул үзен фронтка жибәрүләрен сорый. Аның үтенече канәгатьләнделә. Минзәләдә хәрби-сәяси житәкчеләр (*политруклар*) эзерләүче кыска сроклы курсларны тәмамлап, «өлкән политрук» дәрәжәсе ала. Фронт газетасында эшли башлый. 1942 нче елның жәендә Волхов фронтында, дошман чолганышында калып, авыр яраланган хәлдә, фашистлар кулына әсирлеккә элгә. Жәлилнең әсирлектә язган шигырьләре бөтен дөньяга билгеле. Татарстанга аның ике дәфтәре кайтты. Аларны бөтен дөньяда «Моабит дәфтәрләре» исеме белән беләләр. Сугыштан соң совет шагыйре һәм язучысы Константин Симонов ярдәмендә Муса Жәлилнең шигырьләре бастырыла башлай, тәржемә ителә, шагыйрьнең батырлыгы бөтен илгә билгеле була.

« Татарлар елмаеп үлделәр... »

Муса Жәлил, 1942 елда Волхов фронтында канлы сугышлар вакытында нык яраланып, аңын югалтып, фашистлар тырнагына элэгә. Аңына килеп, күзен ачканда, ул инде фашистлар кулында була.

Муса Жәлил килеп элэккән фашистлар концлагеренда хәлләр коточкыч була. Качу турында уйлап та карарга мөмкин түгел. Берничә кат әйләндереп алынган стеналар, кат – кат электр тогы жибәрелгән чәнечкеле тимер чыбыклар. Һәр почмакта, чатта бар нәрсә дә үч төбөндә күренерлек ышкалар, аларда иң яхшы коралланган сакчылар. Аста да адым саен котырған этләр белән фашистлар йөрөп тора. Өз генә ялгыш атласаң да, үлем көтә, котырған этләр ташлана. Монда ачыктың, салкыннан, авырулардан көн саен йөзлэгән кеше үлә. Фашистлар эсирләрне куркытып тору өчен жазалылар, кыйныйлар, мәсхәрәлиләр. Аларда жиңгә ышанычны, туган илләренә мәхәббәтне бетергә телиләр.

Муса Жәлил, жай чыккан саен, яшеренеп, татар эсирләре алдында үзенең жиңгә ышаныч, туган илгә мәхәббәт тулы шигырьләрен укый, көрәшкә чакыра. Эсирләрнең күзләре очкынлана, фашистларга каршы нәфрәт белән йодрыклары кысыла.

Өкрәләп, Муса Жәлил һәм аның көрәштәшләре тирәсенә фашистларга каршы көрәшү өчен яшерен оешма туплана. Аңа бик сыналган, ышанычлы кешеләрне генә алганнар. Очраклы бер генә кеше эләксә дә, бөтен эшне харап итәргә, күпме кешене үлемгә дучар итәргә мөмкин бит. Яшерен оешмага кергән һәр кеше ант иткән. “Яшерен оешмага керү белән мин явыз дошманга каршы соңгы сулышыма кадәр сугышырга, Ватанымга һәръяклап булышырга ант итәм. Кирәк икән, Туган илем иминлегә өчен тормышымны да кызганмаска сүз бирәм. Дошман кулына элэгә калсам, нинди генә жәза – жәберләргә дучар ителсәм дә, яшерен оешма турында, дусларым турында бер сүз дә әйтмәскә ант итәм. Әгәр мин шушы тантаналы антымны бозсам, мине Туган илемнең дошманы, фашистлар ялчысы дип исәпләгез.”

Фашистлар бик мәкерле, явыз план коралар. Жәзалап һәм ач тотып, эсирләрне Ватанга хыянәт итәргә һәм үз илләренә каршы сугышырга мәжбүр итмәкче булалар. Алар моның өчен төрле милләт эсирләрен аерым – аерым жыйнап, алардан милли легионнар төзи башлайлар. Шулар милләт халыклары телләрендә газеталар чыгарырга керешәләр, радиотапшырулар оештыралар, милли комитетлар төзиләр. Бу эшләргә эсирләрнең

үзләрен тарталар. Татар – башкортларга, ирекле “Идел - Урал” дәүләте төзбездип, сафсата коралар.

Яшерен оешма кешеләре газета редакциясенә, радиостудиясенә һәм башка күп кенә оешмаларга кереп урнашалар. Яшерен оешманың төп бурычы - Кораллы восстание эзерләү, күрше поляк һәм әрмән легионнары белән элемтә урнаштыру, бергәләп хәрәкәт итү турында сөйләшеп кую, корал табу, эсирләр арасында пропаганда алып бару. Боларның барысын да бик сак, фашистларга һәм сатлыкжаннарга сиздермичә эшләргә кирәк. Типографиядә, машинкада жай табып, листовкалар басып, бик саклык белән тараталар. “Кызылармеец иптәшләр! Үз этиларегезгә, энеләрегезгә һәм сеңелләрегезгә каршы барыр өчен, фашистлар сезне, ач үлем белән куркытып, алдап, легионга язылырга мәжбүр иттеләр. Кулыгызга бирелгән шулар коралны чын дошманнарыгызга борыгыз!” - диелә анда. Аңлату эшләрен үзләре оештырган музыка хор копейласы аша да алып баралар. Аның житәкчесе – яшерен оешманы оештыручыларның берсе Гайнан Кормаш була. Концертка эсирләр күңелендә илне ярату хисләре, үз халкыбыз, мәдәниятыбыз белән горурлану хисе, эсирләрне кимсеткән, алардан көлгән фашистларга карата нәфрәт уятырлык жырлар, шигырьләр сайлап алына.

1943 ел уртасында легионның беренче батальоны Белоруссиягә патризаннарга каршы жибәрелә. Барып житкәч, батальон солдатлары баш күтәрә, немец офицерларын үтереп, бөтен кораллары, кирәк – яраклары белән партизаннар ягына чыга. Аннан партизаннар белән бергә фашистларның зур көчләрен тар – тар итәләр. Шушы уңыштан канатланган жәлилчеләр хәрби эсирләр арасында гомуми восстание күтәрергә һәм легиончыларның аерым группаларын качарга эзерли башлай. Ө дошман беренче батальон белән булган хәлдән соң бик каты сакны көчәйтә, эсирләр арасындагы сатлыкжаннарны яшерен оешма кешеләренәң ышанычын яуларга жибәрәләр. Шундыйларның берсе - үзенең кечкенә жаны турында гына уйлаган Мәхмүт Жамалетдинов, мәкерле юллар белән жәлилчеләрнең ышанычына кереп, аларны фашистларга сата. Муса Жәлил һәм аның 10 көрәштәше кулга алына, төрмәгә ябыла.

Коточкыч жәзалаулар, сорау алулар башлана. Жәлилчеләр ахыргача нык торалар. Бар эшләгән эшне үз өсләренә алып, башка беркемнең дә исемен атамыйлар.

Шулай итеп, яшерен оешманың бик күп кешеләрен үлемнән коткарып калалар.

Төп батырлык эшлэнгән була инде. Легиондагы башка батальоннарны да фашистлар туган илләренә каршы сугыштыра алмыйлар. Йә алар безнең гаскәрләр ягына чыгалар, йә фашистлар, аларның бу эшләрен сизеп, тизрәк кире Германиягә жибәрергә мәжбүр булалар.

Жәлилчеләр үлем сәгатен озак көтәләр. Фашистлар аларны әкрин интегүле үлем белән генә түгел, рухларын сындырып үтерергә телиләр. Әмма коточкыч газапларга карамастан һәм һичшикчез үлчәкләрен белсәләр дә, жәлилчеләр көчле рухлы булып калдылар. Муса Жәлил туган илгә көрәшкә багышланган иң әйбәт һәм бик күп шигырьләрен үлем сәгатен көткәндә язды. Аның “Моабит дәфтәре” дигән шигырьләре ничә еллар, ничә куллар аша Туган иленә кайтты.

Муса Жәлилнең көрәштәшләре дә берсеннән - берсе батыр, берсеннән - берсе туган илләрен яратучы, берсеннән - берсе фашистларны ныграк күрә алмаучы кешеләр иде.

Фашистлар суды аларның башларын кисәргә хөкем итте.

Аларны фашистлар 1944 елның 25 августында, төш вакытында гильотинада жәзалап үтерделәр.

Әмма алар антларына үлгәндә дә тугры калдылар. Аларның үлеменә шаһит булган Германия руханияте соңыннан: “Татарлар елмаеп үлделәр,”- дип искә төшерде. Әйе, алар фашистларны жиңеп, халкыбызның намусын саклап калып, безнең бүгенге көнебез хакына батырларча һәлак булдылар. Жәлилчеләр, үлгәннән соң, Бөек Ватан сугышы орденнары белән бүләкләнде.

Жәлилчеләр

Гайнан Кормаш
Фоат Сәйфелмөлеков
Абдулла Алиш
Фоат Булатов
Гариф Шабаев
Әхмәт Симаев
Абдулла Батгал
Зиннәт Хәсәнов
Әхәт Атнашев
Сәлим Бохаров

Казан, 1 нче май мәйданында жәлилчеләргә куелган монумент

Муса Жәлил турында...

Г. Кашшаф, «Муса турында истәлекләр»
 Үлемсезлек таңында: Муса Жәлил турында истәлекләр.

Жәлилова Х., «Абыем турында»

Мостафин Р., «Муса Жәлил эзләре буйлап»

Мостафин Р., «Өзелгән жыр эзеннән».

«Моабитская тетрадь», нәфис фильм,
 реж. Леонид Квинихидзе, Ленфильм, 1968.

«Красная ромашка», нәфис фильм,
 ДЕФА (ГДР).

Нәжип Жиганов, «Жәлил» операсы

Ю. Корольков, «Через сорок смертей»

Т.Миңнуллин, «Моңлы бер жыр» драмасы

Х.Якупов, «Хөкем алдыннан» картинасы

Казан, Муса Жәлил һәйкәле

Муса Жәлил исеме белән...

Музей-квартира, Казан, ул. М. Горького, д. 17 кв. 28.

Посёлок, Татарстан..

Һәйкәлләр: Казан, Әлмәт, Минзәлә, Мәскәү, Түбән Кама, Нижневартовск, Оренбург, Яр Чаллы, Санкт-Петербург, Тосно (Ленинград өлкәсе), Челябинск.

Опера һәм балет театры, Казан

Мәктәп №1186, Мәскәү

Проспект һәм урамнар

Кинотеатр, Түбән Кама

Библиотека, Ижевск

Монумент, Казан

Музей, Мостафа авылы, Оренбург өлкәсе

Татарстан Республикасы премиясе

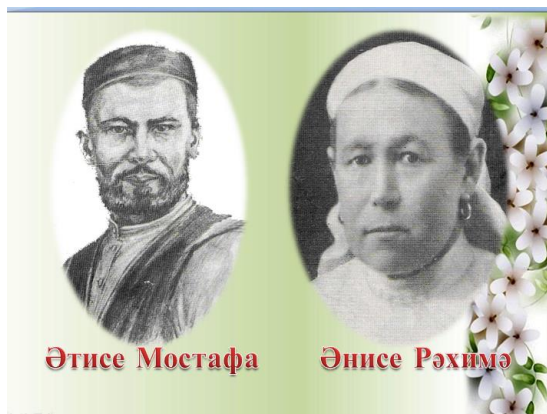

М. Жәлил исемдәге опера һәм балет театры

М.Жәлилгә багышланган һәйкәлләр

Муса Жәлил гаиләсе

Әтисе Мостафа

Әнисе Рәхимә

абыйсы
Ибраһим

сөнләсе
Хәдичә

сөнләсе
Зәйнәп

тормыш
имтәше Әминә

кызы
Чулпан

**Муса Жәлилнең улы -
Альберт Жәлилов**

Адрес: с.Усть-Турка, ул.Ленина, 19
Редактор: Кашапова Карина
Куратор: Нуртдинова Ч.Ф.